

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

**miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
miasta Dąbrowa Górnicza
dla terenów położonych w rejonie Sikorki, Bugaja, Tucznowy**

mgr Aneta Tychowska-Jankowska

**luty, 2012 r.
aktualizacja, sierpień 2012 r.**

**ul. Tysiąclecia 19/14
40-873 Katowice**

**NIP 575 145 52 93
REGON 241007544**

**tel. 0 501 702 550
 0 793 147 805
fax 032 254 25 89
e-mail: pracownia@eco-lex.eu
 ajankowska@eco-lex.pl**

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza
dla terenów położonych w rejonie Sikorki, Bugaja, Tuczawy

Spis treści

1. Wstęp	3
1.1. Przedmiot opracowania	3
1.2. Metodyka	4
1.3. Podstawowe akty prawne, materiały wejściowe i literatura przedmiotu	5
2. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – główne cele, założenia i ustalenia istotne z punktu ochrony środowiska, powiązania z innymi dokumentami	6
2.1. Lokalizacja, istniejące zagospodarowanie i użytkowanie terenu	6
2.2. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	7
Rozwiązania w zakresie obsługi komunikacyjnej	9
Rozwiązania w zakresie infrastruktury technicznej	9
2.3. Powiązania z innymi dokumentami - <u>Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego</u>	10
3. Ocena istniejącego stanu i funkcjonowania środowiska, potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu oraz obszary podlegające ochronie prawnej	11
3.1. Istniejący stan środowiska	11
Położenie fizycznogeograficzne, geomorfologia terenu	11
Warunki geologiczne	12
Warunki hydrogeologiczne	12
Hydrografia terenu	13
Warunki klimatyczno – meteorologiczne	14
Zasoby przyrodnicze i krajobrazowe – powiązania przyrodnicze terenu	15
3.2. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie prawnej	16
3.3. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji planu – prognoza „0”	17
4. Przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne	17
4.1. Wpływ na powierzchnię ziemi łącznie z glebą	18
4.2. Wpływ na kopaliny	19
4.3. Wpływ na klimat	19
4.4. Wpływ na warunki przyrodniczo – krajobrazowe	19

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza
dla terenów położonych w rejonie Sikorki, Bugaja, Tuczawy

4.5.	Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne	20
4.6.	Wpływ na jakość powietrza atmosferycznego	23
4.7.	Wpływ ustaleń miejscowego planu na klimat akustyczny	23
4.8.	Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	24
5.	<i>Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru</i>	25
6.	<i>Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania</i>	26
7.	<i>Streszczenie</i>	28

Spis tabel

Tabela 1	Parametry hydrogeologiczne GZWP Olkusz-Zawiercie w granicach miasta Dąbrowa Górnicza – Ząbkowice	13
Tabela 2	Klasyfikacja rzek w 2007 roku	14
Tabela 3	Zestawienie średnich miesięcznych sum opadów atmosferycznych z wielolecia 1961-2000 w roku normalnym (N), w roku wilgotnym (W) oraz w roku suchym (S)	14

Spis załączników

Zał. nr 1	Wpływ realizacji ustaleń miejscowego planu na środowisko – część graficzna
------------------	--

1. Wstęp

1.1. Przedmiot opracowania

Przedmiotem niniejszego opracowania jest identyfikacja i analiza prognozowanych oddziaływań na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza dla terenów położonych w rejonie Sikorki, Bugaja, Tucznawy. Celem miejscowego planu jest ustalenie kierunków rozwoju i zasad zagospodarowania przestrzennego obszaru ze szczególnym uwzględnieniem możliwości rozwoju zabudowy mieszkaniowej.

Obszar opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje teren o powierzchni 521,00 ha położony w północnej części miasta Dąbrowa Górnicza, po północnej i południowej stronie linii kolejowej Katowice - Warszawa.

Granice opracowania wyznaczają:

- od zachodu: dzielnica Wygieźłów;
- od południa: granica kompleksu pól Tucznawa;
- od wschodu: linia kolejowa PKP – wschodnie obejście Huty Katowice;
- od północy: granica administracyjna miasta z gminą Łazy.

Obowiązek sporządzenia niniejszej dokumentacji wynika z przepisów Ustawy z dnia 3 października 2008 roku *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. Nr 199, poz. 1227), na podstawie których organ administracji publicznej opracowujący studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, ma obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko. Zakres prognozy oddziaływania na środowisko określa art. 51 ust. 2 ustawy, zgodnie z którym prognoza powinna m.in.:

- ✓ zawierać informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- ✓ zawierać propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- ✓ określać, analizować i oceniać istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- ✓ określać, analizować i oceniać stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- ✓ określać, analizować i oceniać istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów chronionych,
- ✓ określać, analizować i oceniać przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz negatywne i pozytywne,
- ✓ przedstawiać rozwiązania mające na celu zapobieganie, zmniejszenie lub kompensowanie szkodliwych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu,
- ✓ zawierać informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy;

Zakres prognozy, ustalony i uzgodniony pozytywnie przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Dąbrowie Górniczej pismem z dnia 26 stycznia 2010 roku (znak: NS/ZNS/522/65/352/2/2010) oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach pismem z dnia 3 lutego 2010 roku (znak: RDOŚ-24-WOOS/7041/30/10/rk), uwzględ-

nia wszystkie elementy, o których mowa w **art. 51 ust. 2 ustawy**, przeanalizowane i ocenione w stopniu i zakresie adekwatnym do charakterystyki obszaru objętego opracowaniem oraz proponowanych rozwiązań planistycznych.

Zgodnie ze wskazaniem organów uzgadniających zakres dokumentacji, prognoza oddziaływania uwzględnia w szczególności:

- opisuje istniejące walory przyrodniczo-krajobrazowe;
- ocenia istniejący stan środowiska przyrodniczego;
- zawiera propozycje dotyczące minimalizowania i ograniczania przewidywanych skutków realizacji ustaleń planu na środowisko przyrodnicze i krajobraz.

1.2. Metodyka

Pierwszym elementem sporządzania prognozy jest delimitacja obszaru badań: zarówno ustalenie zasięgu przestrzennego prognozy jak i delimitacja obszaru objętego ustaleniami planu. Szczególnie istotne jest przyjęcie odpowiedniego pola analizy tak aby gwarantowało możliwość analizy i oceny powiązań i zależności z otoczeniem. W prognozie uwzględniono wpływ działalności inwestycyjnej i sposobów gospodarowania na obszary otaczające jak również wpływ terenów sąsiednich na środowisko przyrodnicze i jego zmiany w obszarze opracowania.

Następnie na podstawie szczegółowej analizy – z jednej strony uwarunkowań środowiskowych a w szczególności wrażliwości i podatności środowiska na degradację oraz ustaleń planu dotyczących projektowanych sposobów użytkowania i zagospodarowania terenów – przeprowadzono delimitację obszaru opracowania na jednostki o różnej wadze skutków środowiskowych.

Skutki środowiskowe realizacji projektu miejscowego planu rozpatrywano wg następujących kryteriów:

- wg kryterium natężenia presji: niewielkie **Nw**, średnie **Ś** i duże **D**
- wg kryterium zasięgu: miejscowe **M**, lokalne **L** i regionalne **R**
- wg kryterium czasu trwania presji: krótkotrwałe **K** i długotrwałe **D**
- wg kryterium odwracalności przekształceń: odwracalne **O** i nieodwracalne **N**;

Syntetycznej oceny oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu dokonano w oparciu o prognozowane skutki dla poszczególnych komponentów środowiska ze szczególnym uwzględnieniem uwarunkowań ekofizjograficznych.

Przedstawiona graficznie syntetyczna ocena skutków środowiskowych realizacji ustaleń projektowanego dokumentu wyróżnia zarówno skutki pozytywne jak i negatywne.

Negatywne skutki oceniono wg skali:

- ➔ o niewielkim natężeniu - obejmujące oddziaływanie nie wykraczające praktycznie poza powszechne korzystanie ze środowiska lub korzystanie gospodarcze ze środowiska w stopniu nie wywołującym skutków o zasięgu ponad miejscowym, przy braku przeciwwskazań w opracowaniu ekofizjograficznym oraz na podstawie własnych analiz dotyczących w szczególności wrażliwości środowiska i jego podatności na degradację;

Prognoza wskazuje również główne kierunki presji antropogenicznej w tym bariery antropogeniczne znaczące dla lokalnych powiązań przyrodniczych.

1.3. Podstawowe akty prawne, materiały wejściowe i literatura przedmiotu

1.3.1. Podstawowe akty prawne

- ✖ Ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227),
- ✖ ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity z dnia 23 stycznia 2008 roku Dz. U. 2008 Nr 25, poz. 150 z późniejszymi zmianami),
- ✖ ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (t.j.: Dz. U. Nr 92, poz. 880 z późniejszymi zmianami),
- ✖ ustawa z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późniejszymi zmianami),
- ✖ rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 roku w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573 z późniejszymi zmianami),
- ✖ rozporządzenie Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2007 nr 120 poz. 826 z późniejszymi zmianami),
- ✖ ustawa z dnia 18 lipca 2001 roku Prawo wodne (Dz. U. z 2005 roku Nr 239, poz. 2019 wraz z późniejszymi zmianami),
- ✖ rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 roku w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy prowadzeniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. Nr 137, poz. 984),
- ✖ rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 roku w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody (Dz. U. Nr 8, poz. 70),
- ✖ ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 roku o odpadach (tekst jednolity z dnia 1 lutego 2007 roku Dz. U. 2007 Nr 39, poz. 251 z późniejszymi zmianami),
- ✖ rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska z dnia 24 września 2001 roku w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206),
- ✖ ustawa z dnia 7 maja 2010 roku o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675);
- ✖ rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192, poz. 1883);

1.3.2. Materiały wyjściowe, literatura przedmiotu

- „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza dla terenów położonych w rejonie Sikorki, Bugaja, Tucznawy – projekt”; Pracownia Projektowa Urbanistyki i Architektury „ŁAD” Sp. z o.o., Katowice, ul. Staromiejska 6; czerwiec 2010;

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza
dla terenów położonych w rejonie Sikorki, Bugaja, Tucznawy

- „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza (II edycja)” przyjęte Uchwałą Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej Nr XXIII/374/08 z dnia 30 stycznia 2008 roku;
- „Warunki ekofizjograficzne miasta Dąbrowa Górnicza” Przedsiębiorstwo Usługowe „GEOGRAF” Dąbrowa Górnicza, Al. Piłsudskiego 30/34, listopad 2003;
- „Ogólna waloryzacja przyrodnicza Dąbrowy Górniczej. Etap I i II” dr hab. Andrzej Czyłok, prof. US z zespołem, Sosnowiec 2007, 2008;
- Szczegółowa mapa geologiczna Polski w skali 1:50 000,
- Mapa hydrograficzna w skali 1:50 000,
- Mapa sozologiczna w skali 1:50 000,
- „Mapa warunków występowania, użytkowania, zagrożenia i ochrony zwykłych wód podziemnych Górnośląskiego Zagłębia Węglowego i jego obrzeżenia” Skala 1: 100 000. Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa 1997,
- „Geografia regionalna Polski” Jerzy Kondracki Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1998,
- „Geografia fizyczna Polski” Jerzy Kondracki Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1988,
- „Geomorfologia Polski. Tom 1. Polska Południowa Góry i Wyżyny” praca zbiorowa pod redakcją M. Klimaszewskiego, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1972,
- „Klimat Polski” Alojzy Woś Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1999;
- Raport o stanie środowiska 2007, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach;

2. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – główne cele, założenia i ustalenia istotne z punktu ochrony środowiska, powiązania z innymi dokumentami

2.1. Lokalizacja, istniejące zagospodarowanie i użytkowanie terenu

Obszar opracowania obejmuje teren o powierzchni 521 ha położony w północnej części miasta Dąbrowa Górnicza, po północnej i południowej stronie linii kolejowej Katowice - Warszawa.

Granice opracowania wyznaczają:

- od zachodu: dzielnica Wygieźłów;
- od południa: granica kompleksu pól Tucznawa;
- od wschodu: linia kolejowa PKP – wschodnie obejście Huty Katowice;
- od północy: granica administracyjna miasta z gminą Łazy.

Obszar miejscowego planu obejmuje przede wszystkim tereny otwarte – rozległe kompleksy rolne, w znacznej części odłogowane, użytki zielone i tereny zieleni nieurządzonej w dolinach cieków oraz tereny lasów. Tereny trwale zainwestowane w obszarze planu zajmują jedynie ok. 25% powierzchni terenu opracowania. Zabudowa w obszarze planu to głównie zabudowa jednorodzinna wolnostojąca, ulicowa. Charakteryzuje się ona występowaniem

znacznej ilości tzw. luk budowlanych w pierwszej linii zabudowy. Coraz częściej zaznaczają się realizacje nowej zabudowy jednorodzinnej w drugiej i dalszych liniach zabudowy. Największa intensywność zabudowy jednorodzinnej występuje w rejonie ulic: Idzikowskiego, Gilowa, Relaksowa, Wilgowa, Hallerczyków i Przymiarki.

W obszarze opracowania zlokalizowane są pojedyncze obiekty kultu religijnego, oświaty, usług zdrowia, sportu oraz usługi handlu stopnia podstawowego.

Obsługę komunikacyjną obszaru planu zapewnia istniejący układ dróg wojewódzkich:

- Idzikowskiego – ulica zbiorcza – nawierzchnia asfaltowa, chodnik jednostronny lub od-cinkowo bez chodnika,
- Łazowska – ulica zbiorcza, nawierzchnia asfaltowa, bez chodnika,

droga powiatowa:

- Batalionów Chłopskich – ulica lokalna - nawierzchnia asfaltowa, bez chodnika,
- oraz drogi gminne klasy technicznej – lokalne lub dojazdowe.

Przez obszar planu centralnie na kierunku wschód-zachód przebiega magistralna linia ko-lejowa PKP Katowice - Warszawa prowadząca ruch towarowy i osobowy. Dostępność tej linii w ruchu pasażerskim zapewniona jest poprzez przystanek osobowy Dąbrowa Górnicza Sikorka. Wszystkie tereny kolejowe zgodnie z Decyzją Nr 62 Ministra Transportu i Gospo-darki Morskiej z dnia 26 września 2005 r. znajdują się w granicach terenów zamkniętych.

2.2. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

W granicach obszaru opracowania ustalenia miejscowego planu wyznaczają tereny o na-stępującym przeznaczeniu:

MN	tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
MW	tereny zabudowy wielorodzinnej,
U	tereny zabudowy usługowej,
UM	tereny zabudowy usługowej i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
UO	tereny zabudowy usług oświaty,
UKR	tereny zabudowy usług kultu religijnego,
US	tereny sportu i rekreacji,
PU	tereny obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i usług,
R	tereny rolnicze,
RZ	tereny rolnicze – łąki i pastwiska,
ZLD	tereny rolnicze przeznaczone do zalesienia,
ZW	tereny zieleni nieurządzonej,
ZL	tereny lasów,
ZC	teren cmentarza,
WS	tereny wód powierzchniowych płynących,
E	tereny infrastruktury technicznej – elektroenergetyka,
W	tereny infrastruktury technicznej – wodociągi,
KD	teren dróg publicznych: Z – zbiorcze, L – lokalne, D – dojazdowe,
KDW	tereny dróg wewnętrznych,

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza
dla terenów położonych w rejonie Sikorki, Bugaja, Tuczawy

KPR	tereny ciągów pieszo – rowerowych, dojazdów do pól, dojazdów awaryjnych i dróg pożarowych
KS	tereny zaplecza komunikacji autobusowej;

Podsumowując proponowane w analizowanym dokumencie zmiany w strukturze przestrzennej i przeznaczeniu terenów, projekt miejscowego planu:

- wyznacza tereny planowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej MN o łącznej powierzchni **114,6 ha**;
- wyznacza tereny nieuciążliwej zabudowy usługowej i zabudowy mieszkaniowej UM o powierzchni **0,8 ha**;
- wyznacza tereny usług sportu US o powierzchni **1,2 ha**
- wyznacza tereny użytków rolnych do zadrzewień ZLD o łącznej powierzchni **7,8 ha**;

W obszarze nowoprojektowanych terenów zabudowy projekt miejscowego planu wyznacza tereny o następującym przeznaczeniu i zasadach zagospodarowania:

➔ tereny **zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej** oznaczone symbolami **MN**;
podstawowe przeznaczenie terenu obejmuje zabudowę mieszkaniową jednorodziną z nieuciążliwymi usługami jako funkcją uzupełniającą;

Ustalone warunki zabudowy i zagospodarowania terenów MN przewidują: → lokalizację usług i rzemiosła jako usług wbudowanych w budynek mieszkalny, których uciążliwość ograniczy się do granicy lokalu usługowego, → max stosunek powierzchni zabudowy do powierzchni działki lub terenu dla zabudowy wolnostojącej i bliźniaczej - 0,25, → minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w powierzchni działki budowlanej – 60 %, → maksymalną wysokość budynków: mieszkalnych i mieszkalno – usługowych – 10m.

➔ tereny **nieuciążliwej zabudowy usługowej i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej** oznaczone symbolem **UM**;

Ustalone warunki zabudowy i zagospodarowania terenów UM przewidują: → realizację w pierwszej kolejności zabudowy mieszkaniowej → przy realizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej obowiązują ustalenia jak dla zabudowy MN, przy realizacji zabudowy usługowej i usługowo – mieszkaniowej: → max stosunek powierzchni zabudowy do powierzchni działki lub terenu dla zabudowy: usługowej – 0,6, usługowo – mieszkaniowej – 0,5 → minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej na poziomie: 30% powierzchni terenu dla zabudowy usługowej, 40% powierzchni terenu dla zabudowy usługowo-mieszkaniowej; → maksymalną wysokość budynków: usługowych – 9m, budynków usługowo-mieszkalnych – 10m.

➔ tereny **usług sportu i rekreacji** oznaczone symbolem **US**;

Projekt planu dopuszcza:

- zmianę funkcji obiektów na inną funkcję z zakresu usług użyteczności publicznej,
- prowadzenie sieci, lokalizację obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej oraz wewnętrznych dróg dojazdowych, parkingów i garaży niezbędnych dla obsługi terenu i zabudowy,
- lokalizację obiektów i urządzeń tymczasowych o funkcji zgodnej z funkcją podstawową terenu,

- lokalizację obiektów uzupełniających funkcję podstawową – gastronomia, hotelarstwo,
- lokalizację urządzeń i obiektów do obsługi telefonii komórkowej.

Ustalone warunki zabudowy i zagospodarowania terenów US przewidują: → realizację nowej zabudowy zgodnej z funkcją podstawową oraz urządzeń sportowo – rekreacyjnych → max stosunek powierzchni zabudowy do powierzchni działki lub terenu – 0,15 → minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 70% powierzchni terenu; → maksymalną wysokość nowych obiektów – 15m.

Ponadto, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wyznacza tereny **rolnicze do zalesienia** oznaczone symbolem **ZLD**.

Rozwiązania w zakresie obsługi komunikacyjnej

Obsługę komunikacyjną obszaru planu zapewnia układ istniejących i projektowanych dróg publicznych oraz niepublicznych dróg wewnętrznych.

Rozwiązania w zakresie infrastruktury technicznej

W zakresie rozwiązań infrastrukturalnych dla terenu będącego przedmiotem niniejszego opracowania, ustalenia projektu miejscowego planu przewidują:

- w zakresie *zaopatrzenia w wodę* – z istniejących sieci wodociągowych, poprzez ich rozbudowę, stosownie do potrzeb; Projekt planu dopuszcza realizację ujęć wód podziemnych (studni), zgodnie z warunkami określonymi w przepisach odrębnych;
- w zakresie *odprowadzania ścieków sanitarnych* – docelowe odprowadzenie ścieków sanitarnych poprzez miejski system kanalizacyjny do istniejącej oczyszczalni ścieków „Dąbrowa Górnicza”, zlokalizowanej poza granicą planu, poprzez planowaną kanalizację sanitarną; do czasu realizacji systemu, o którym mowa powyżej dopuszcza się unieszkodliwianie ścieków w obrębie własnej działki poprzez istniejące i nowe realizowane na części obszaru planistycznego oczyszczalnie przydomowe lub za pomocą szczelnych zbiorników bezodpływowych. Po zrealizowaniu kanalizacji sanitarnej nakaz podłączenia się do niej i likwidacji zbiornika na ścieki.
- w zakresie *odprowadzania wód opadowych* – do lokalnych odbiorników zgodnie z ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne. Dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do ziemi przy spełnieniu wymogów określonych zgodnie z ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne;
- w zakresie *zaopatrzenia w ciepło* – z indywidualnych źródeł, z zastosowaniem nowoczesnych technologii, cechujących się niską emisją zanieczyszczeń w procesie spalania, dopuszcza się dostawę ciepła z sieci ciepłowniczej zdalaczynnej, zasilanej z centralnego źródła ciepła.

2.3. Powiązania z innymi dokumentami - Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Ustalenia projektu miejscowego planu są zgodne z ustaleniami „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza”, zatwierdzonego Uchwałą Nr XXIII/374/08 Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej z dnia 30 stycznia 2008 roku. Studium uwarunkowań w obszarze opracowania ustala przede wszystkim rozwój zabudowy mieszkaniowej wyznaczając nowoprojektowane tereny MN1 zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

W granicach wyznaczonych terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej MN1, studium ustala następujące przeznaczenie podstawowe:

- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna
- zabudowa jednorodzinna mieszkaniowo - usługowa
- obiekty usług handlu i gastronomii
- obiekty kultu religijnego
- obiekty sportu, turystyki i wypoczynku
- obiekty oświaty, kultury, zdrowia
- obiekty bezpieczeństwa publicznego
- tereny przestrzeni publicznych, w tym place i tereny zieleni z urządzeniami sportowo-rekreacyjnymi placami zabaw itp.
- drogi lokalne i dojazdowe
- sieci, obiekty i urządzenia systemów infrastruktury technicznej,
- urządzenia służące ochronie środowiska i zdrowia ludzi,
- zieleń towarzysząca.

Przeznaczenie dopuszczalne obejmuje:

- obiekty administracyjno-biurowe o formie i gabarytach dostosowanych do charakteru zabudowy obszaru
- usługi publiczne i komercyjne dla mieszkańców
- nieprodukcyjne usługi rzemiosła
- parkingi publiczne
- stacje paliw.

W planach miejscowych należy określić, które spośród dopuszczalnych kierunków przeznaczenia terenu mogą być realizowane w danym obszarze, biorąc pod uwagę ich potencjalną uciążliwość dla istniejącego zagospodarowania - a w razie potrzeby zakaz lokalizacji określonych rodzajów użytkowania lub ich rozgraniczenie od terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową.

Ustalenia Studium w granicach opracowania adaptują istniejące tereny leśne EZL oraz fragmenty terenów rolnych ER.

Podstawowym przeznaczeniem terenów ER są tereny rolnicze, w tym uprawy sadownicze i ogrodnicze; w obszarach ER Studium ustala następujące ograniczenia w zagospodarowaniu terenów:

- zakaz lokalizacji nowej zabudowy mieszkaniowej, produkcyjnej i usługowej,
- zakaz zmiany przeznaczenia istniejącej zabudowy rolniczej na cele nierolnicze,

- zakaz budowy masztów dla stacji bazowych telefonii komórkowej oraz innych urządzeń teletransmisyjnych,
- zakaz likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy, obszarów wodno – błotnych
- zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych;

Studium uwarunkowań wskazuje do ochrony zespół zabudowy Tucznawa - Tzw. Stara wieś, dla którego postuluje ochronę układu przestrzennego oraz charakteru zabudowy.

W zakresie kierunków rozwoju komunikacji, Studium wyznacza tereny:

- projektowanego północnego obejścia Ząbkowic, Sikorki i Tucznawy (od DK1 do Chruszczobrodu) w klasie ulicy zbiorczej; projektowana trasa przebiega we wschodniej części obszaru;
- oraz projektowanej trasy klasy zbiorczej przebiegającej przez tereny leśne w południowo-zachodniej części obszaru planu;

3. Ocena istniejącego stanu i funkcjonowania środowiska, potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu oraz obszary podlegające ochronie prawnej

3.1. Istniejący stan środowiska

Położenie fizycznogeograficzne, geomorfologia terenu

Zgodnie z podziałem fizycznogeograficznym wg J. Kondrackiego teren opracowania położony jest w obszarze mezoregionu Garb Tarnogórski będącego częścią makroregionu Wyżyna Śląska i wchodzącego w obręb podprovincji Wyżyna Śląsko - Krakowska. Rzeźba w obszarze Garbu Tarnogórskiego jest urozmaicona. Tworzą ją garby i pagóry wraz z dolinami i kotlinami wypełnionymi osadami czwartorzędowymi. Powierzchnię w rejonie terenu opracowania rozcina dolina Czarnej Przemszy wraz z dopływami.

Obszar opracowania znajduje się wg podziału geomorfologicznego w subregionie Garb Ząbkowicki, stanowiącym wschodnią część Progu Środkowotriasowego. Garb Ząbkowicki zbudowany jest z utworów wapienno-dolomitowych o zróżnicowanej odporności na niszczenie. Zachodnią krawędź garbu stanowi krawędź denudacyjna (kuesta), której wysokość dochodzi do 40 m ponad dnem Kotliny Dąbrowskiej. W poziomie 370-380 m zachowała się paleogeńska powierzchnia zrównania z charakterystycznymi zwieńczeniami w postaci wierzchołków najwyższych wzniesień w Dąbrowie Górniczej (Trzebiesławska Góra, Bukowa Góra, Góra Bocianek, góra w Lesie Bienia, Góra Tomalówka). Powierzchnia i stoki garbu okryte są gruzowo-gliniastymi pokrywami zwietrzelinowymi, które u podnóży stoków często tworzą równiny akumulacji deluwialnej, powstałe w wyniku nagromadzenia gliniastych utworów zwietrzelinowych.

Rzeźba w rejonie terenu opracowania ma charakter denudacyjny i obejmuje stoki utworzone w okresie trzeciorzędowym ze skał triasowych; miejscami szczególnie w północnej części obszaru nachylenie stoków przekracza 5⁰. Na kierunku południowym, poza obszarem

planistycznym, zlokalizowana jest Kopalnia Dolomitu „Ząbkowice”, w granicach której rzeźba terenu ma charakter wybitnie antropogeniczny; na skutek długotrwałej eksploatacji powierzchniowej powstało wyrobisko o głębokości ponad 30m oraz składowiska nadkładu i skały płonnej.

Warunki geologiczne

Pod względem geologicznym teren opracowania położony jest w obrębie północno-wschodniej części obrzeżenia Górnośląskiego Zagłębia Węglowego, w pasie utworów triasowych zalegających na północ od osi siodła Kozłowa Góra – Strzemieszyce – Olkusz. W budowie terenu opracowania biorą udział przede wszystkim utwory triasu i czwartorzędu.

Podłoże budują utwory triasu środkowego: wapienie, margle i dolomity w części południowo-zachodniej, dolomity margliste i diploporowe w części centralnej oraz dolomity epigenetyczne – kruszczone. Dolomity kruszczone są drobnokrystaliczne, zbite oraz porowate i kawerniste, barwy szarej i szaro-beżowej. Dolomity kruszczone leżą na warstwach gogolińskich wykształconych jako wapienie. W stropie dolomitów występuje rumosz w różnym stopniu zagliniony. W części wschodniej obszaru planu podłoże budują utwory triasu górnego – iłowce z brekcją lisowską. W części południowej oraz północno-zachodniej utwory triasu mają swoje wychodnie.

Czwartorzęd w obszarze opracowania wykształcony jest głównie w postaci piasków polodowcowych (złodowacenie środkowopolskie). Centralną część obszaru, w dolinie Trzebyczki, zajmują holocenyjskie piski i żwiry rzeczne. We wschodniej części obszaru występują piaszki eoliczne w wydmach.

Warunki hydrogeologiczne

Teren objęty miejscowym planem przynależy do bytomsko-olkuskiego regionu hydrogeologicznego z głównym poziomem użytkowym, szczelinowo-krasowym w wapieniach i dolomitach triasu dolnego i środkowego, łącznego w jeden kompleks wodonośny zwany kompleksem serii węglanowej triasu. Poziom ten w rejonie terenu opracowania spełnia kryteria przyjęte dla Głównych Zbiorników Wód Podziemnych; obszar planu usytuowany jest w granicach GZWP 454 Olkusz – Zawiercie.

Zasilanie poziomu triasowego odbywa się głównie w wyniku bezpośredniej infiltracji opadów atmosferycznych na wychodniach utworów wodonośnych lub pośrednio poprzez przepuszczalne utwory czwartorzędu. Poziom triasowy zasilany jest także poprzez infiltrację wód z cieków powierzchniowych, czego wynikiem jest między innymi zanikanie wód w potoku Trzebyczka przy wschodniej granicy miasta.

Zbiornik cechuje się szczelinowo-krasowo-porowym systemem przepływu wód podziemnych. Współczynniki filtracji określone w trakcie pompowań pomiarowych w studniach i piezometrach mieszczą się w przedziale od $1,6 \times 10^{-7}$ do $4,7 \times 10^{-3}$ m/s, przy wartości przeciętnej ok. $6,5 \times 10^{-5}$ m/s.

Zwierciadło wody ma charakter swobodny i stabilizuje się na wysokości ok. 296,2m npm.

Stopień zagrożenia wód GZWP w rejonie opracowania należy przyjąć jako wysoki – obszar zasilania poziomu triasowego w obszarach wychodni triasu lub poprzez przepuszczalne utwory czwartorzędu.

Parametry hydrogeologiczne zbiornika triasowego Olkusz-Zawiercie zestawiono w poniższej tabeli.

Tabela 1 Parametry hydrogeologiczne GZWP Olkusz-Zawiercie w granicach miasta Dąbrowa Górnicza – Ząbkowice

Lp.	GZWP	Użytkownik	Rzędna studni w m n.p.m.	Wydajność maksymalna w m ³ /h	Głębokość do zwierciadła statycznego w m
1.	T 454	ZTS „Erg”	340,5	81,4	b.d.
2.	T 454	ZTS „Erg”	327,7	97,1	32,5
3.	T 454	S.A. „Dolomit”	332,2	64,0	36,0

Wody piętra triasowego w badanych punktach monitoringowych w 2007 roku zarówno w ramach monitoringu operacyjnego jak i diagnostycznego odpowiadały III klasie jakości. Wody poziomu triasowego w części nie spełniały wymogów rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 29 marca 2007 roku w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. Nr 61, poz. 417) z uwagi na przekroczenie wartości dopuszczalnych dla Mn i Fe.

Pierwszy poziom wodonośny występuje w osadach czwartorzędu, zgodnie z materiałami archiwalnymi w obszarze opracowania swobodne zwierciadło wody zalega na zróżnicowanej głębokości: od poniżej 1m ppt w dolinie Trzebyczki do powyżej 5m ppt na terenach wysoczyznowych szczególnie w północno-zachodniej części obszaru.

Hydrografia terenu

Obszar opracowania przynależy do lewostronnego dorzecza Czarnej Przemszy – zlewnia Trzebyczki, która przepływa przez teren opracowania na kierunku wschód-południowy zachód.

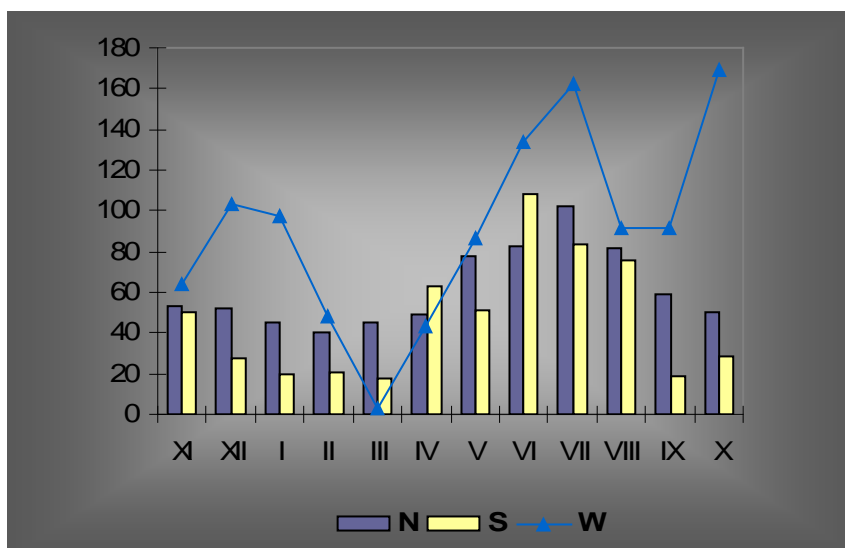
Trzebyczka jest lewobrzeżnym dopływem Czarnej Przemszy, do której uchodzi przełożonym, sztucznym korytem w miejscowości Wojkowice Kościelne w 48,9 km biegu Czarnej Przemszy. Źródła cieką znajdują się poza granicami Miasta Dąbrowa Górnicza w okolicy wsi Trzebyczka na wysokości około 358 m n.p.m.

Zmierzone przepływy chwilowe na Trzebyczce w profilu Ząbkowice 20.08.2002 kształtowały się na poziomie 0,08 m/s

W 2007 roku wody potoku Trzebyczka w zakresie monitoringu operacyjnego i diagnostycznego (na podstawie danych Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach) odpowiadały IV klasie jakości wód – wody niezadowolającej jakości. Wartości wskaźników jakości wody są podwyższone w wyniku naturalnych procesów lub słabego oddziaływania antropogenicznego. Wskaźniki, które decydowały o klasie wód Trzebyczki w 2007 roku to barwa, zawiesina ogólna, ChZT_{Cr}, azotany.

Wody Czarnej Przemszy na odcinku od zbiornika Przeczycze do ujścia Białej Przemszy kwalifikowały się w latach 2006-2007 do V klasy jakości. Wartości biologicznych wskaźników jakości wody wykazują, w wyniku oddziaływań antropogenicznych, zmiany polegające na zaniku występowania znacznej części populacji biologicznych.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza
dla terenów położonych w rejonie Sikorki, Bugaja, Tuczawy

Dominujące kierunki wiatrów nawiązują do ogólnej cyrkulacji powietrza; przeważają wiatry z sektora zachodniego (SW, W, NW) i wiatry wschodnie o średniej prędkości od 3,0 do 3,5 m/s.

Zasoby przyrodnicze i krajobrazowe – powiązania przyrodnicze terenu

Teren opracowania obejmuje w przeważającej części tereny otwarte, biologicznie czynne. Podstawowe lokalne zasoby przyrodnicze obejmują dolinę Trzebyczki z użytkami zielonymi i zielenią nieurządzoną, użytki rolne, w znacznej części obecnie odłogowane oraz tereny leśne tworzące kompleksy we wschodniej, południowo-zachodniej i północno-zachodniej części obszaru.

W granicach terenu opracowania cenny przyrodniczo jest Las Bienia – las gospodarczy o szczególnych walorach przyrodniczych oraz Łąki Kosaćcowe w Tuczawie.

Las Bienia stanowi interesujący obiekt ze względu na przebudowę dawnych sosnowych nasadzeń na zgodne z siedliskiem drzewostany liściaste, głównie bukowo-grabowe. Mimo uciążliwego sąsiedztwa przemysłu i czynnego kamieniołomu dolomitów utrzymują się tu charakterystyczne gatunki runa takie jak: przylaszcza pospolita *Hepatica nobilis*, kopytnik *Asarum europaeum*, konwalia majowa *Convallaria majalis*. Na podstawie przeprowadzonej w 2008 roku waloryzacji przyrodniczej stwierdzono w porównaniu do waloryzacji przeprowadzonej w 1994 roku większe zwarcie koron, zacienienie dna lasu i zanik lub degenerację cennych gatunków runa. Waloryzacja proponuje potraktowanie Lasu Bienia jako cennego przyrodniczo lasu gospodarczego.

Łąki Kosaćcowe w Tuczawie obejmują zbiorowiska łąkowe ze związku *Molinion* o prawie pełnym składzie gatunków charakterystycznych, co wskazuje na stosunkowo trwałe, nie zaburzone warunki siedliskowe dla wielu cennych chronionych gatunków roślin, takich jak kosaciec syberyjski *Iris sibirica*, pełnik europejski *Trollius europaeus*, goryczka wąskolistna *Gentiana pneumonanthe*.

W granicach opracowania usytuowane są aktualnie 4 pomniki przyrody:

- ➔ 2 lipy drobnolistne (*Tilia cordata*) rosnące w dzielnicy Bugaj, przy ul. Jałowcowej 15;
- ➔ 2 drzewa gatunku ajlant gruczołkowaty – bożodrzew (*Ailanthus altissima*) o obwodach pni mierzonych na wysokości 130 cm nad ziemią wynoszących 260 cm i 268 cm, rosnące przy ulicy Hallerczyków 165, ustanowione uchwałą Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej z dnia 10 sierpnia 2007 roku;

3.2. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie prawnej

W granicach obszaru opracowania prawnej ochronie na podstawie przepisów szczególnych podlegają:

➔ **złoże dolomitów triasowych „Chruszczobród”;**

Udokumentowane złoża surowców zgodnie z *Prawem geologicznym i górniczym* (art. 55) i *Prawem ochrony środowiska* (art. 125, art. 126) podlegają ochronie oraz zgodnie z *Prawem geologicznym i górniczym* (art. 48) uwzględnieniu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

➔ **triasowy Główny Zbiornik Wód Podziemnych Nr 454 Olkusz – Zawiercie;**

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 18 lipca 2001 roku Prawo wodne (*art. 59 ust. 1*) na obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych, zarówno powierzchniowych jak i podziemnych, obowiązują zakazy, nakazy i ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów lub korzystania z wody, w celu ochrony tych zasobów przed degradacją. Zgodnie z *art. 59 ust. 2 ustawy* na obszarach ochronnych można zabronić wznoszenia obiektów budowlanych oraz wykonywania robót lub innych czynności, które mogą spowodować trwałe zanieczyszczenie gruntów lub wód, a w szczególności lokalizowania inwestycji zaliczonych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Obszary ochronne ustanawia dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, w drodze aktu prawa miejscowego, na podstawie planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza (*art. 60 ustawy Prawo wodne*). W chwili obecnej brak jest obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych ustanowionych przez właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, tym niemniej ochrona istniejących zasobów wodnych wymaga wykluczenia w granicach zasilania GZWP (strefa wychodni triasowych) lokalizacji inwestycji stanowiących zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego oraz wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych lub gruntu.

➔ **wschodnia część obszaru planu usytuowana w granicy strefy ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych** chroniona *Ustawą Prawo wodne* z dnia 18.07.2001 roku zgodnie z rygorami ustalonymi dla strefy decyzją Wojewody Katowickiego Nr OŚ-I-7211/29/98 z dnia 20 kwietnia 1998 roku, w granicach strefy obowiązuje m.in. zakaz lokalizowania:

1. wysypisk odpadów toksycznych,
2. wylewisk ścieków,
3. zakładów chemicznych,
4. stacji paliw płynnych,
5. cementarzy,
6. oczyszczalni ścieków,
7. dużych hodowli zwierząt bez odpowiednich urządzeń zabezpieczających;

➔ **tereny leśne** pozostające w administracji Nadleśnictwa Siewierz → chronione na podstawie przepisów *Ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych* z dnia 3 lutego 1995 roku celem ochrony jest ograniczenie przeznaczania gruntów leśnych na cele nieleśne oraz *Ustawy o lasach* z dnia 28 września 1991 roku;

- ➔ **pomniki przyrody** na mocy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (t.j.: Dz. U. Nr 92, poz. 880 z późniejszymi zmianami);

Szczególnym uwarunkowaniem istotnym z punktu widzenia realizacji ustaleń miejscowego planu są zagrożenia deformacjami nieciągłymi powierzchni terenu w obszarach występowania **zjawisk krasowych**. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 września 1998 roku w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych /Dz. U. Nr 126, poz. 839/, dla obiektów budowlanych posadawianych w skomplikowanych warunkach gruntowych, jakie występują w przypadku warstw gruntów objętych występowaniem niekorzystnych zjawisk geologicznych, zwłaszcza przy możliwych nieciągłych deformacjach górotworu, ustalanie geotechnicznych warunków posadawiania wymaga sporządzenia dokumentacji geologiczno - inżynierskiej. Dla wszystkich terenów zagrożonych deformacjami możliwość zabudowy i użytkowania terenów projekt miejscowego planu uzależnia do oceny faktycznej przydatności terenu pod zabudowę i określenia ewentualnych sposobów jego uzdatnienia, w szczególności na podstawie badań, zgodnie z zasadami ustalania geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych dla skomplikowanych warunków gruntowych.

3.3. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji planu – prognoza „0”

Ocena stanu środowiska wskazuje, że charakter i intensywność dotychczasowych zmian w środowisku nie wywołała trwałych, nieodwracalnych przekształceń.

Przeważające na przedmiotowym terenie zbiorowiska pól uprawnych (agrocenozy), w znacznej mierze obecnie odłogowane, należą do zbiorowisk roślinnych o najmniejszej stabilności – podatne w wysokim stopniu na procesy synantropizacyjne. Zagrożeniem dla istniejących walorów przyrodniczo-krajobrazowych jest zarówno całkowite zaprzestanie użytkowania rolniczego jak i intensyfikacja gospodarki.

Szczególnym zagrożeniem dla walorów przyrodniczo-krajobrazowych terenu opracowania jest silna presja inwestycyjna przy braku obowiązującego miejscowego planu. W ostatnich latach szczególnie intensywny rozwój budownictwa mieszkaniowego jednorodzinnego obserwowany jest na terenach położonych w dzielnicy Bugaj.

Stwarza to silne zagrożenie zarówno rozpraszania zabudowy i degradacji krajobrazu jak i przede wszystkim zabudowy najcenniejszych zbiorowisk z uwagi na brak ich ochrony prawnej na mocy ustawy o ochronie przyrody.

4. Przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne

Realizacja ustaleń miejscowego planu spowoduje przede wszystkim:

- ➔ zabudowę terenów otwartych, biologicznie czynnych łącznie w obszarze ok. 117ha projektowanej zabudowy oraz trwałe wykluczenie gruntów z użytkowania rolniczego,

- ➔ zmianę walorów krajobrazowych terenów,
- ➔ wprowadzenie potencjalnych punktowych źródeł zanieczyszczeń środowiska gruntowo-wodnego w postaci terenów zabudowanych nieskanalizowanych (w pierwszym etapie),
- ➔ wprowadzenie źródeł *niskiej emisji* z indywidualnych instalacji grzewczych budynków mieszkalnych i usługowych;

Zasięg większości oddziaływań będzie miał **charakter lokalny**, ograniczony generalnie do samych terenów objętych ustaleniami planu lub ich bezpośredniego otoczenia. Najistotniejsze skutki środowiskowe realizacji ustaleń planu dotyczą projektowanych tras komunikacyjnych klasy zbiorczej 3KDZ1/2 oraz 5KDZ1/2 zarówno w aspekcie skali i zasięgu możliwych znaczących oddziaływań na etapie eksploatacji przedsięwzięć jak i samej lokalizacji przedsięwzięć. Obydwie trasy przebiegają przez tereny przyrodniczo cenne postulowane zarówno w waloryzacji przyrodniczej miasta jak i Studium uwarunkowań do ochrony prawnej.

Poniżej omówiono szczegółowo wpływ realizacji projektu miejscowego planu na poszczególne komponenty środowiska w stopniu adekwatnym do szczegółowości przyjętych rozwiązań planistycznych.

4.1. Wpływ na powierzchnię ziemi łącznie z glebą

Realizacja ustaleń miejscowego planu na powierzchnię ziemi zaznaczy się głównie w fazie zagospodarowywania terenów dla nowoprojektowanych funkcji i wynikać będzie z koniecznych prac ziemnych dla potrzeb posadowienia nowoprojektowanej zabudowy, realizacji terenów komunikacji oraz wyposażenia terenów w niezbędną infrastrukturę techniczną.

- Wpływ realizacji miejscowego planu na ukształtowanie powierzchni będzie generalnie nieznaczny, o miejscowym zasięgu ale nieodwracalnym charakterze – projektowana zabudowa w większości wymagać będzie jedynie prac mikroniwelacyjnych.
- Wpływ realizacji ustaleń planu na pokrywę glebową będzie wynikiem konieczności zdjęcia wierzchniej warstwy gleby w granicach projektowanych prac ziemnych i budowlanych, zniekształcenia profilu oraz zmiany właściwości fizykochemicznych gruntów w otoczeniu. Zasadniczym skutkiem realizacji ustaleń miejscowego planu jest trwałe wykluczenie gleb z rolniczego użytkowania. Łącznie obszar przeznaczony bezpośrednio pod zainwestowanie techniczne (zabudowa i tereny utwardzone) uwzględniając maksymalnie możliwe wskaźniki zabudowy wynosi ok. 29 ha (łącznie ok. 58 tys. m³ urodzajnej warstwy gleby, przy założeniu średniej miąższości humusu na poziomie 20 cm).

W fazie zagospodarowywania terenów dla nowych funkcji największe znaczenie ma ochrona zebranej warstwy gleby, która powinna zostać zeskładowana oraz wykorzystana gospodarczo na przedmiotowym terenie (właściwe zabezpieczenie urodzajnej warstwy gleby polega przede wszystkim na niedopuszczeniu do jej zanieczyszczenia w tym ziemią pochodzącą z głębszych warstw oraz nadmiernego ubicia niszczącego jej strukturę; urodzajna warstwa gleby winna być przechowywana w przyzmach, których wysokość nie powinna przekraczać 1,5m a szerokość 2÷4m o lekko wklęsłej górnej powierzchni co zapewnia lepsze przyjmowanie wód opadowych; długotrwałe przechowywanie w przyzmach powoduje procesy beztlenowego rozkładu materii organicznej, obniżające wartość biologiczną ziemi). Skąła macierzysta z wykopów pod fundamenty może posłużyć do niwelacji terenu lub prac inżynierskich.

W zakresie ochrony powierzchni ziemi, na terenach inwestycji budowlanych projekt miejscowego planu ustala obowiązek zdejmowania humusu i wykorzystania go w biologicznie czynnej części działek budowlanych lub do rekultywacji innych terenów zdegradowanych

Potencjalnym źródłem uciążliwości dla pokrywy glebowej, szczególnie uwzględniając podatność środowiska na degradację naturogeniczną są adaptowane tereny rolne. Racjonalne użytkowanie gruntów rolniczych powinno zapewniać ochronę gleby przed erozją, niszczeniem mechanicznym oraz zanieczyszczeniem substancjami szkodliwymi. Do najważniejszych zabiegów ochronno – pielęgnacyjnych gruntów rolnych należy przede wszystkim stosowanie właściwych metod uprawy ze szczególnym uwzględnieniem płodozmianu (płodozmian przeciwoerozyjny lub ochronny ustalany na szereg lat dla pól w danym gospodarstwie), odpowiedniego rozplanowania użytków, wprowadzania zadarnień lub zadrzewień śródpolnych (stosowanie pasów chłonnych – kilkumetrowej szerokości pasów gruntów umocnionych trwałą roślinnością, usytuowanych prostopadle do spadku terenu, stosowanych głównie w celu rozpraszania spływów powierzchniowych) oraz nawożenia organicznego niezbędnego do zachowania lub odtworzenia właściwych warunków rozwoju organizmów i stosunków wodnych w glebie. Zadrzewienia śródpolne mają szczególne znaczenie dla utrzymania produktywności gleby i zachowanie równowagi biologicznej w środowisku.

4.2. Wpływ na kopaliny

Niewielki północny fragment terenu opracowania usytuowany jest w granicach złoża dolomitu „Chruszczobród”; w granicach złoża projekt miejscowego planu utrzymuje tereny rolne /R/. Realizacja ustaleń miejscowego planu nie będzie wywierać żadnego wpływu na dostępność kopalin.

4.3. Wpływ na klimat

Realizacja ustaleń miejscowego planu nie będzie miała wpływu na lokalne warunki klimatyczne. Nieznaczny wpływ o miejscowym zasięgu wystąpi w obszarach projektowanej zabudowy mieszkaniowej i usługowej. Modyfikacje warunków mikroklimatycznych w wyniku wprowadzenia zabudowy i utwardzonych nawierzchni powodować będzie przede wszystkim zakłócenia naturalnej równowagi cieplno - wilgotnościowej i radiacyjnej tj. niższą wilgotność względną powietrza i wzrost radiacji, problemy dodatkowej dostawy energii ze źródeł sztucznych oraz modyfikacje siły i kierunków słabych wiatrów. Kształtowaniu właściwych warunków przewietrzania terenu, szczególnie w związku z wprowadzeniem źródeł niskiej emisji zanieczyszczeń pyłowo-gazowych służyć będą tereny zieleni towarzyszącej zabudowie poprzez dynamizowanie ruchów pionowych powietrza. Efektywnie funkcjonujące tereny zieleni pozwolą również na regenerację powietrza, pełniąc funkcję biologicznego filtru.

4.4. Wpływ na warunki przyrodniczo – krajobrazowe

Ustalenia miejscowego planu utrzymują istniejące podstawowe elementy systemu przyrodniczego obszaru opracowania obejmujące:

- tereny lasów i zadrzewień **ZL** o powierzchni 141,5ha,
- zwarte kompleksy rolniczej przestrzeni produkcyjnej **R** o łącznej powierzchni 73,6ha,
- tereny łąk i pastwisk **RZ** o łącznej powierzchni 20,4ha,

Ponadto, miejscowy plan adaptuje istniejące tereny zieleni nieurządzonej **ZW** o powierzchni 5,3ha oraz wyznacza tereny do zalesień /ZLD/ o powierzchni 7,8ha w północno-zachodniej części obszaru opracowania.

Najistotniejsze skutki środowiskowe realizacji ustaleń planu dotyczą projektowanych tras komunikacyjnych klasy zbiorczej 3KDZ1/2 oraz 5KDZ1/2 zarówno w aspekcie skali i zasięgu możliwych znaczących oddziaływań na etapie eksploatacji przedsięwzięć jak i samej lokalizacji przedsięwzięć. Obydwie trasy przebiegają przez tereny przyrodniczo cenne postulowane zarówno w waloryzacji przyrodniczej miasta jak i Studium uwarunkowań do ochrony prawnej. Planowane trasy komunikacyjne będą źródłem znaczących oddziaływań zarówno na etapie realizacji oraz eksploatacji jako emitator pyłowo-gazowych zanieczyszczeń do powietrza i hałasu a w szczególności poprzez wytworzenie znaczącej bariery antropogenicznej.

Źródłem antropopresji będzie również rozwój funkcji mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej. Realizacja ustaleń planu spowoduje przede wszystkim uszczuplenie terenów biologicznie czynnych → trwałe wykluczenie ok. 29 ha terenów przede wszystkim odłogowanych gruntów rolnych pod nowoprojektowaną zabudowę. Tereny planowanej zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej stanowią generalnie uzupełnienie i kontynuację istniejących zespołów zabudowy wzdłuż lokalnych dróg.

Wpływ zabudowy części terenu na warunki przyrodnicze dotyczy przede wszystkim: → zmian w lokalnym obiegu wody – zmniejszenie zasilania przez pokrycie terenu materiałami nieprzepuszczalnymi, odprowadzanie wód kanalizacją, → dodatkowej dostawy energii ze źródeł sztucznych (wypromieniowywanie ciepła z budynków w sezonie grzewczym) oraz → wprowadzenia źródeł uciążliwości – emisja zanieczyszczeń pyłowo-gazowych, powstawanie ścieków socjalnych, ewentualnie technologicznych i potencjalnie zanieczyszczonych wód opadowych. Zasięg i natężenie tych oddziaływań będzie niewielkie; podstawowym warunkiem ograniczania niekorzystnego wpływu będą odpowiednie rozwiązania infrastrukturalne szczególnie w zakresie gospodarki ściekowej i gospodarki odpadami.

Najbardziej wrażliwe i podatne na degradację antropogeniczną w bezpośrednim sąsiedztwie terenów opracowania są strefy brzegowe lasu. Kluczową kwestią ochrony bioróżnorodności istniejących zasobów środowiska a w szczególności sąsiadujących fitocenozy leśnych jest zapobieganie synantropizacji szaty roślinnej. W związku z powyższym zagospodarowanie terenów zieleni w obszarze opracowania winno uwzględniać dobór rodzimych gatunków drzew i krzewów. Właściwy dobór roślinności uwzględniać winien również istniejące warunki siedliskowe, odporność na degradację oraz współżycie poszczególnych gatunków.

Tereny opracowania nie podlegają żadnym formom ochrony, usytuowane są również poza obszarem NATURA 2000.

Nowoprojektowane tereny zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej stanowią kontynuację lub uzupełnienie istniejących zespołów zabudowy wzdłuż lokalnych ulic, co pozwala na zachowanie odpowiednich struktur przestrzennych. Dla ochrony walorów krajo-
brazowych należy zadbać o dostosowanie brył nowoprojektowanych obiektów oraz wystroju architektonicznego do tradycji lokalnych. Projektowane obiekty w szczególności usługowe, dla zminimalizowania negatywnych skutków, winny się charakteryzować dbałością o estetykę zagospodarowania terenu (rozwiązania w zakresie brył obiektów i detalu architektonicznego, materiały wykończeniowe, kolorystyka, zagospodarowanie otoczenia).

4.5. Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Realizacja ustaleń miejscowego planu wywierać będzie wpływ na środowisko wodne przede wszystkim w zakresie:

→ lokalnych zmian stosunków wodnych → zmniejszenia retencji gruntowej na skutek wprowadzenia zabudowy i utwardzonych nawierzchni z jednoczesnym wzrostem wód od-

prowadzanych kanalizacją (zmiana reżimu odpływu odbiorników) oraz → obniżenia zwierciadła wód gruntowych na skutek prowadzenia koniecznych prac ziemnych i budowlanych;
→ możliwości zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych w wyniku wprowadzonych potencjalnych źródeł zanieczyszczeń;

Wynikiem wprowadzenia zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej oraz rozbudowy sieci wodociągowych i kanalizacyjnych jest wzrost poziomu drenażu, jak również obniżenie infiltracji i retencyjności terenu.

Realizacja ustaleń planu powoduje zainwestowanie bezpośrednio max. 29 ha terenu, który pozbawiony zostanie naturalnego zasilania.

Wody opadowe z połąci dachowych i terenów utwardzonych zbierane będą projektowanymi systemami kolektorów deszczowych z odprowadzeniem do lokalnych cieków powierzchniowych lub do gruntu.

Wody deszczowe z połąci dachowych traktowane są jako wody czyste, nie wymagające stosowania jakichkolwiek urządzeń podczyszczających.

Natomiast charakterystycznymi wskaźnikami zanieczyszczenia ścieków deszczowych z terenów komunikacji jest zawiesina i substancje ropopochodne; stężenie zanieczyszczeń jest w głównej mierze uzależnione od natężenia ruchu. Wody opadowe z terenów zabudowy mieszkaniowej MN z uwagi na niewielkie natężenie ruchu i jego strukturę /wyłącznie pojazdy klasy lekkiej/ nie będą stanowić zagrożenia dla jakości środowiska gruntowo-wodnego. Podobnie w przypadku terenów UM prognozuje się niewielkie natężenie i ruch pojazdów wyłącznie klasy lekkiej. Korzystnym rozwiązaniem w aspekcie bilansu wodnego terenu oraz reżimu odbiorników jest stosowanie nawierzchni przepuszczalnych i odprowadzanie wód opadowych na tereny zielone lub ich czasowe magazynowanie a następnie wykorzystanie dla pielęgnacji terenów zieleni.

Potencjalnym źródłem zanieczyszczeń środowiska gruntowo-wodnego będą projektowane tereny zabudowy z uwagi na brak zorganizowanego systemu odprowadzania ścieków. Ustalenia planu w zakresie rozwiązań infrastrukturalnych przewidują docelowe odprowadzanie ścieków do gminnego systemu kanalizacji sanitarnej a do czasu realizacji zorganizowanego systemu czasowego zastosowania rozwiązań indywidualnych (zbiorników bezodpływowych i istniejących i możliwych do realizacji na części obszaru przydomowych oczyszczalni).

Przy doborze pojemności zbiorników bezodpływowych należy uwzględnić z jednej strony ilość powstających ścieków, a z drugiej – warunki pracy transportu asenizacyjnego. Przyjmuje się, iż pojemność zbiorników winna zabezpieczać 14-dniowy okres bezpiecznego przechowywania ścieków lub Inwestor winien posiadać zapewnienie odpowiednio częstszego odbioru ścieków. Konstrukcja zbiornika powinna być całkowicie szczelna, uniemożliwiająca przedostawanie się ścieków do gruntu. Ścieki bytowe wprowadzane do gruntu lub cieków powierzchniowych mają istotny wpływ na jakość wód podziemnych, powodując podwyższoną zawartość związków azotowych, fosforu, chlorków, wodorowęglanów, sodu, potasu oraz występowanie podwyższonych stężeń metali ciężkich w wodach gruntowych w pobliżu osiedli nieskanalizowanych.

Zastosowanie lokalnych oczyszczalni ścieków musi uwzględniać przede wszystkim warunki gruntowo-wodne (wykształcenie litologiczne podłoża, przepuszczalność gruntu, pierwszy poziom wód gruntowych) oraz możliwości odprowadzania oczyszczonych ścieków (np. zapotrzebowanie terenu w przypadku zastosowania drenażu rozsączającego). Dobór i możli-

wości zastosowania oczyszczalni lokalnej zależne będą od oszacowanej wielkości powstających ścieków. W przypadku oczyszczalni przydomowych stosowana jest kombinacja metod oczyszczania: mechanicznej oraz biologicznej tlenowej i beztlenowej. Podawane przez producentów charakterystyki techniczne gwarantują stopień oczyszczania ścieków na poziomie: 95% redukcji BZT₅ i zawiesin, 90% redukcji ChZT, do 40% redukcji azotu ogólnego, do 50% redukcji fosforu ogólnego oraz do 99% redukcji bakterii E.Coli.

Szczegółowe warunki, które winny spełniać oczyszczone ścieki sanitarne określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 roku w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. Nr 137, poz. 984 z późn. zm.). Zgodnie z §11 ust. 5 ścieki z własnego gospodarstwa domowego lub rolnego mogą być wprowadzane do ziemi, w granicach gruntu stanowiącego własność odprowadzającego, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- ilość ścieków nie przekracza 5,0m³ na dobę;
- BZT₅ ścieków dopływających jest redukowane co najmniej o 20%, a zawartość zawiesin ogólnych co najmniej o 50%;
- miejsce wprowadzania ścieków oddzielone jest warstwą gruntu o miąższości co najmniej 1,5m od najwyższego użytkowego poziomu wodonośnego wód podziemnych.

Zgodnie z §11 ust. 6 ścieki z własnego gospodarstwa domowego lub rolnego mogą być wprowadzane do urządzeń wodnych, w granicach gruntu stanowiącego własność odprowadzającego, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- ilość ścieków nie przekracza 5,0m³ na dobę;
- ścieki odpowiadają wymaganiom dla oczyszczalni o RLM od 2000 do 9999, określonym w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- najwyższy użytkowy poziom wód podziemnych znajduje się co najmniej 1,5m pod dnem tych urządzeń.

Ewentualne ścieki technologiczne z działalności usługowej zagospodarowane winny być podobnie jak ścieki socjalne tj. docelowo odprowadzane do kanalizacji gminnej na podstawie uzgodnień Inwestora (ilość i parametry ścieków, konieczność stosowania urządzeń podczyszczających itp.) z administratorem kanalizacji lub do czasu realizacji zorganizowanego systemu kanalizacji zagospodarowane indywidualnie tj. odprowadzane do szczelnych, bezodpływowych zbiorników lub do indywidualnej oczyszczalni.

Źródłem zanieczyszczeń środowiska gruntowo-wodnego mogą być również nieprawidłowe rozwiązania gospodarki odpadami. Projektowane tereny zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej będą źródłem powstawania odpadów komunalnych oraz odpadów z prowadzonej działalności.

Projektowane tereny zabudowy mieszkaniowej będą źródłem powstawania odpadów komunalnych. Odpady komunalne przejściowo składowane winny być w odpowiednich pojemnikach, a następnie wywożone na składowisko odpadów komunalnych przez wyspecjalizowane jednostki. W celu ograniczenia masy odpadów kierowanych na składowisko oraz wyeliminowania zagrożeń dla środowiska związanych np. z odpadami niebezpiecznymi ze strumienia odpadów komunalnych, konieczne jest wprowadzenie systemu selektywnej zbiórki.

Powstające odpady z działalności usługowej, w zależności od rodzaju, winny być selektywnie gromadzone, w odpowiednio przystosowanych pojemnikach w wyznaczonych miejscach. Okresowo, odpady odbierane winny być przez specjalistyczne jednostki zajmujące się ich utylizacją lub gospodarczym wykorzystaniem.

4.6. Wpływ na jakość powietrza atmosferycznego

Docelowe użytkowanie terenu będzie potencjalnym źródłem zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego przede wszystkim w związku z zaopatrywaniem nowoprojektowanych obiektów w ciepło oraz obsługą komunikacyjną terenu.

Wpływ źródeł grzewczych na stan sanitarny powietrza zależy jest przede wszystkim od technicznych parametrów zastosowanych urządzeń grzewczych (sprawność energetyczna, warunki spalania oraz warunki wprowadzania emisji zanieczyszczeń – parametry emitora) oraz zastosowanego rodzaju paliwa. Dla ochrony jakości powietrza konieczne jest w przypadku zabudowy istniejącej wyeliminowanie przestarzałych technologicznie urządzeń grzewczych oraz procedury spalania odpadów natomiast w przypadku wyznaczonych nowoprojektowanych terenów zabudowy instalacja nowoczesnych systemów grzewczych o korzystnej dla środowiska charakterystyce energetyczno-emisyjnej. Ustalenia miejscowego planu dla ograniczenia uciążliwości dla środowiska przewidują zastosowanie dla celów grzewczych i technologicznych rozwiązań niskoemisyjnych (np. wykorzystywanie energii elektrycznej, gazu, oleju opałowego)

Ponadto, nowoprojektowana zabudowa będzie źródłem emisji zanieczyszczeń powodowanej konieczną obsługą komunikacyjną. Wielkość emisji nieorganizowanej ze źródeł motoryzacyjnych zależy jest w głównej mierze od natężenia ruchu, jego struktury oraz czasu emisji. W obszarze opracowania najbardziej znaczącym źródłem kształtującym stan sanitarny powietrza będzie projektowana obwodnica 5KDZ1/2, która pełnić będzie funkcje lokalne i tranzytową. Korzystnym aspektem realizacji trasy jest wyprowadzenie ruchu komunikacyjnego poza tereny mieszkaniowe.

Natężenie ruchu w związku z obsługą komunikacyjną terenów zabudowy mieszkaniowej oraz mieszkaniowo – usługowej będzie niewielkie (usługi lokalizowane w obszarze zabudowy mieszkaniowej wykluczają realizację inwestycji znacznie intensyfikujących ruch komunikacyjny), a jego wpływ na stan sanitarny powietrza pomijalnie mały. Uciążliwości powodowane konieczną obsługą komunikacyjną pojawiać się mogą przede wszystkim na styku terenów o różnych funkcjach i różnych wymaganiach w zakresie warunków sanitarnych tj. przede wszystkim sąsiedztwa terenów usługowych i terenów zabudowy mieszkaniowej. W przypadku terenów, na których prowadzona będzie działalność usługowa szczególną uwagę należy zwrócić na projekt zagospodarowania terenu a przede wszystkim wewnętrznego układu komunikacyjnego /dróg wewnętrznych, parkingów / tak, aby źródła uciążliwości były maksymalnie odsunięte od sąsiadujących terenów mieszkaniowych /wykorzystanie obiektów kubaturowych jako naturalnych ekranów oraz przede wszystkim założenia zieleni o charakterze izolacyjnym/.

4.7. Wpływ ustaleń miejscowego planu na klimat akustyczny

Projekt miejscowego planu, zgodnie z art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska, wskazuje tereny podlegające ochronie przed hałasem → tereny zabudowy mieszkaniowej MN dla których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz → tereny zabudowy usługowej, mieszkaniowo-usługowej i mieszkaniowej UM, dla których obowiązują poziomy hałasu jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych, w rozumieniu przepisów o ochronie przed hałasem.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami szczególnymi (rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku z późn. zm.) dopuszczalne wartości hałasu, zgodnie z w/w rozporządzeniem proponuje się przyjąć następująco:

Dla terenów MN:

→ gdy źródłem hałasu są drogi lub linie kolejowe:

przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom $L_{Aeq D} - 55$ dB

przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom $L_{Aeq N} - 50$ dB

→ gdy źródłem hałasu są pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu:

przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym $L_{Aeq D} - 50$ dB

przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy $L_{Aeq N} - 40$ dB;

Dla terenów UM:

→ gdy źródłem hałasu są drogi lub linie kolejowe:

przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom $L_{Aeq D} - 60$ dB

przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom $L_{Aeq N} - 50$ dB

→ gdy źródłem hałasu są pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu:

przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym $L_{Aeq D} - 55$ dB

przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy $L_{Aeq N} - 45$ dB;

Nowoprojektowane tereny zabudowy nie wpłyną na znaczącą zmianę warunków akustycznych.

Wśród nowoprojektowanych terenów dominują tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Tereny zabudowy mieszkaniowej stanowią jednocześnie źródła hałasu i obiekty chronione przed hałasem. Funkcjonowanie terenów mieszkaniowych powoduje emisję hałasu o niewielkim poziomie, związanym z bytowaniem ludzi. Realizacja działalności usługowej o określonej ustaleniami planu specyfice nie wpłynie zasadniczo na warunki akustyczne – sama działalność przeważnie nie wiąże się z emisją hałasu, nie wymaga również intensywnej obsługi komunikacyjnej, która mogłaby podwyższyć poziom hałasu w środowisku.

Bardzo korzystnym rozwiązaniem planu jest wyznaczenie terenu projektowanej obwodnicy w klasie drogi zbiorczej 5KDZ1/2, która pełnić będzie funkcje tranzytowe. Obecnie, istotnym problemem jest uciążliwość ciężkiego ruchu samochodowego prowadzona ulicami Idzikowskiego i Łazowska leżącymi w ciągu drogi wojewódzkiej Nr 796. Droga ta obciążona jest intensywnym ruchem pojazdów w kierunku Zawiercia i dalej na wschód w kierunku Jędrzejowa i Kielc. Celem realizacji trasy 5KDZ1/2 jest ochrona terenów mieszkaniowych usytuowanych wzdłuż ulic Idzikowskiego i Łazowskiej.

4.8. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Realizacja ustaleń miejscowego planu nie będzie powodować transgranicznych oddziaływań na środowisko.

5. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

Rozwiązania planu pozwalają zarówno na zachowanie odpowiednich proporcji pomiędzy terenami zainwestowanymi a terenami biologicznie czynnymi jak i ochronę terenów cennych przyrodniczo, predysponowanych wyłącznie do pełnienia funkcji przyrodniczych.

Dla ochrony istniejących, lokalnych zasobów przyrodniczych oraz zachowania i kształtowania odpowiedniej struktury przyrodniczej obszaru najistotniejsza jest:

- ochrona istniejących terenów leśnych łącznie o powierzchni 141,5 ha z bezwzględnym nakazem utrzymania ochronnej funkcji lasów,
- wyznaczenie terenów do zalesienia łącznie o powierzchni 7,8ha,
- ochrona zwartych kompleksów użytków rolnych – pól uprawnych i trwałych użytków zielonych z zakazem grodzenia pól elementami uniemożliwiającymi lub utrudniającymi migracje zwierząt,
- zakaz likwidacji i niszczenia zadrzewień śródpolnych i starodrzewu;

Realizacja analizowanego projektu miejscowego planu nie będzie miała żadnego wpływu na tereny lub obiekty objęte jakimikolwiek formami ochrony w szczególności na obszary Natura 2000. W południowo-wschodniej części obszaru - w otoczeniu fragmentu proponowanego Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk NATURA 2000 „Łąki Dąbrowskie” - projekt planu adaptuje istniejące zagospodarowanie i użytkowanie terenów tj. tereny nieużytkowanych łąk (8R) oraz lasów (1 i 3ZL), wprowadzając w ustaleniach planu (tekście planu) zakaz lokalizacji nowych obiektów budowlanych.

Głównym celem miejscowego planu jest umożliwienie rozwoju zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej stanowiącej uzupełnienie lub kontynuację istniejących zespołów zabudowy wzdłuż lokalnych ulic.

Projekt miejscowego planu wprowadza zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko za wyjątkiem realizacji inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury technicznej i drogowej, urządzeń przeciwpowodziowych oraz rozbudowy i modernizacji istniejących oraz realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z zakresu usług i rzemiosła na potrzeby ludności w granicach terenów MN i UM.

Ponadto projekt miejscowego planu ustala nakaz ograniczenia uciążliwości towarzyszącej działalności usługowej, handlowej i rzemieślniczej prowadzonej na wszystkich terenach MN i UM do granic nieruchomości, do której prowadzący działalność posiada tytuł prawny oraz wprowadza szereg ustaleń ograniczających potencjalny niekorzystny wpływ nowoprojektowanej zabudowy na środowisko. Do najistotniejszych rozwiązań należą przede wszystkim:

- w zakresie ochrony gleb – obowiązek zdejmowania humusu i wykorzystania go w biologicznej części działek budowlanych lub do rekultywacji innych terenów zdegradowanych;
- w zakresie ochrony powietrza – stosowanie dla celów grzewczych i technologicznych rozwiązań niskoemisyjnych (np. wykorzystywanie energii elektrycznej, gazu, oleju opałowego lub sieci zdalaczynnej);
- w zakresie ochrony środowiska gruntowo-wodnego:

1. zakaz odprowadzania ścieków bezpośrednio do gruntu i wód powierzchniowych oraz nakaz odprowadzania ścieków poprzez kanalizację miejską do oczyszczalni ścieków;
2. do czasu realizacji systemu kanalizacji sanitarnej dopuszcza się unieszkodliwianie ścieków w obrębie własnej działki za pomocą szczelnych zbiorników bezodpływowych lub indywidualnych oczyszczalni; po zrealizowaniu kanalizacji sanitarnej nakaz podłączenia się do niej i likwidacji zbiornika na ścieki;
3. zakaz stosowania oczyszczalni przydomowych z systemem rozsączającym z doczyszczaniem ścieków w gruncie;

Ponadto, w zakresie ochrony przyrody projekt miejscowego planu ustala:

- ograniczenie zmiany użytkowania łąk i pastwisk na grunty orne bądź inne uprawy rolne,
- nakaz utrzymania starodrzewu,
- nakaz utrzymania melioracji wodnych,
- przeciwdziałanie przerywaniu ciągłości korytarzy ekologicznych,
- zachowanie pasów roślinności wzdłuż rowów melioracyjnych i cieków,
- zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych.

6. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Przyjęte metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu winny umożliwiać monitoring – w podstawowym zakresie → zgodności użytkowania i zagospodarowania terenów z ustaleniami miejscowego planu oraz → rzeczywistej presji na środowisko.

1. Analiza zgodności użytkowania i zagospodarowania terenów z ustaleniami miejscowego planu oraz dynamiki zmian w strukturze użytkowania

Monitoring skutków realizacji ustaleń planu prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez wójta gminy uwzględniającej m.in. prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę oraz rejestry obiektów oddanych do użytku;

Analiza zgodności użytkowania i zagospodarowania terenów z ustaleniami miejscowego planu oraz dynamiki zmian w strukturze użytkowania dotycząca zabudowy terenu prowadzona będzie w oparciu o np.:

- wydane pozwolenia na budowę,
- obiekty oddane do użytku,
- parametry zabudowy;

2. Ocena skutków dla środowiska

Dla oceny skutków dla środowiska realizacji ustaleń miejscowego planu proponuje się zastosowanie metod pozwalających na monitoring **stanu jakości środowiska**.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza
dla terenów położonych w rejonie Sikorki, Bugaja, Tuczawy

Dla oceny jakości środowiska proponuje się wykorzystanie wyników Państwowego Monitoringu Środowiska (realizowanego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach) w zakresie stanu jakości poszczególnych komponentów środowiska oraz występujących tendencji i dynamiki zmian.

Gromadzone informacje w ramach PMŚ służą wspomaganie działań na rzecz ochrony środowiska poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa o:

- jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska lub innych poziomów określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów lub innych wymagań,
- występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych, przyczynach tych zmian w tym powiązaniach przyczynowo-skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

Zadania PMŚ realizowane przez WIOŚ w Katowicach określa program monitoringu dla województwa śląskiego na lata 2010-2012, ustalając m.in. lokalizację punktów pomiarowych oraz zakres pomiarów dla poszczególnych komponentów środowiska.

Dla oceny jakości środowiska i tendencji zmian proponuje się wykorzystanie danych pomiarowych i ocen udostępnianych przez WIOŚ w Katowicach szczególnie w zakresie:

- jakości wód powierzchniowych,
- jakości powietrza,
- hałasu (dla oceny stanu akustycznego środowiska proponuje się skorzystanie z rejestru prowadzonego przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, o którym mowa w art. 120a ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska).

Źródło: <http://www.katowice.pios.gov.pl/>

Częstotliwość przeprowadzania monitoringu winna wynosić nie rzadziej niż raz na 4 lata.

7. Streszczenie

Przedmiotem niniejszego opracowania jest analiza i ocena prognozowanych oddziaływań ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza dla terenów położonych w rejonie Sikorki, Bugaja, Tucznawy. Celem miejscowego planu jest ustalenie kierunków rozwoju i zasad zagospodarowania przestrzennego obszaru ze szczególnym uwzględnieniem możliwości rozwoju zabudowy mieszkaniowej.

Obszar opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje teren o powierzchni 521,00 ha położony w północnej części miasta Dąbrowa Górnicza, po północnej i południowej stronie linii kolejowej Katowice - Warszawa.

Obszar miejscowego planu obejmuje przede wszystkim tereny otwarte – rozległe kompleksy rolne, w znacznej części odłogowane, użytki zielone i tereny zieleni nieurządzonej w dolinach cieków oraz tereny lasów. Tereny trwale zainwestowane w obszarze planu zajmują jedynie ok. 25% powierzchni terenu opracowania. Największa intensywność zabudowy jednorodzinnej występuje w rejonie ulic: Idzikowskiego, Gilowa, Relaksowa, Wilgowa, Hallerczyków i Przyimiarki.

Podsumowując proponowane w analizowanym dokumencie zmiany w strukturze przestrzennej i przeznaczeniu terenów, projekt miejscowego planu:

- wyznacza tereny planowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej MN o łącznej powierzchni **114,6 ha**;
- wyznacza tereny nieuciążliwej zabudowy usługowej i zabudowy mieszkaniowej UM o powierzchni **0,8 ha**;
- wyznacza tereny usług sportu US o powierzchni **1,2 ha**
- wyznacza tereny użytków rolnych do zadrzewień ZLD o łącznej powierzchni **7,8 ha**;

Ustalenia miejscowego planu utrzymują istniejące podstawowe elementy systemu przyrodniczego obszaru opracowania obejmujące:

- tereny lasów o powierzchni 141,5 ha z bezwzględnym nakazem utrzymania ochronnej funkcji lasów,
- zwarte kompleksy rolniczej przestrzeni produkcyjnej /R, RZ/ o łącznej powierzchni 94 ha,

Ponadto, miejscowy plan wyznacza:

- tereny do zalesień /**ZLD**/ o powierzchni 7,8ha przy istniejących kompleksach leśnych w północno-zachodniej części obszaru;
- tereny zieleni nieurządzonej /ZW/ o powierzchni 5,3ha;
- określa minimalną powierzchnię biologicznie czynną w obszarach nowoprojektowanej zabudowy na poziomie min. 30 - 60% powierzchni działek ⇨ łącznie ok. ok. 69,7 ha terenów zieleni towarzyszącej, które winny być zagospodarowane zróżnicowaną zielenią uwzględniającą dobór rodzimych gatunków drzew i krzewów;

Źródłem antropopresji będzie rozwój funkcji mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej. Realizacja ustaleń planu spowoduje przede wszystkim uszczuplenie terenów biologicznie czynnych → trwałe wykluczenie ok. 29ha terenów przede wszystkim odłogowanych gruntów rolnych pod nowoprojektowaną zabudowę. Tereny planowanej zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej stanowią generalnie uzupełnienie i kontynuację istniejących ze-

społół zabudowy wzdłuż lokalnych dróg. Zasięg wszystkich oddziaływań na poszczególne elementy środowiska będzie miał **charakter lokalny**, ograniczony generalnie do samych terenów objętych ustaleniami planu.

Najistotniejsze skutki środowiskowe realizacji ustaleń planu dotyczą projektowanych tras komunikacyjnych klasy zbiorczej 3KDZ1/2 oraz 5KDZ1/2 zarówno w aspekcie skali i zasięgu możliwych znaczących oddziaływań na etapie eksploatacji przedsięwzięć jak i samej lokalizacji przedsięwzięć. Obydwie trasy przebiegają przez tereny przyrodniczo cenne. Planowane trasy komunikacyjne będą źródłem znaczących oddziaływań zarówno na etapie realizacji oraz eksploatacji jako emitator pyłowo-gazowych zanieczyszczeń do powietrza i hałasu a w szczególności poprzez wytworzenie znaczącej bariery antropogenicznej.

Jednocześnie realizacja trasy 5KDZ1/2 pozwoli na ochronę terenów mieszkaniowych usytuowanych wzdłuż ulic Idzikowskiego i Łazowskiej, przejmując ruch tranzytowy ze znacznym udziałem pojazdów klasy ciężkiej.

Tereny opracowania nie podlegają żadnym formom ochrony, usytuowane są również poza obszarem NATURA 2000.

Realizacja ustaleń miejscowego planu nie będzie powodować transgranicznych oddziaływań na środowisko.

**MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA DĄBROWY GÓRNICZEJ
DLA TERENÓW POŁOŻONYCH W REJONIE SIKORKI, BUGAJA, TUCZNAWY
RYSUNEK PLANU - PROJEKT** sporządzony w skali 1 : 1000

sporządzony w skali 1 : 1000

(wydruk w skali 1 : 4000)

